

En jødisk slægtsfortælling skrevet af Mirjam Capelle

Mirjam Capelle er blevet mor igen i en moden alder - til datteren Esther. Hun har nu fire børn, er gift og har egen psykologpraksis. Det ser lykkeligt ud, men under overfladen trænger mørket sig på: erindringer om en barndom fuld af mørke hemmeligheder. Erindringer fra et liv med en jødisk mor, der var tydeligt mærket af krigen, og en far, der distancerede sig mere og mere fra familien. Erin-dringer, der blander sig med drømme om kz-fanger uden mulighed for at overleve.

Min sjæls vandmærke er en samling sanselige og levende slægtserindringer. I glimt oprulles fortiden, både den personlige og familiens, som har været med til at forme Mirjams liv.

I 1904 flygter familien til København fra de frygtede pogromer i Polen, hvor russerne terroriserede det jødiske mindretal. I 1943 tager moren med sine forældre - men uden sin lillebror på 1 år - flugten til Sverige som 8-årig midt i krigens rædsler. Under 2. verdenskrig dør et ufatteligt antal jøder i Hitlers grusomme lejre, men Mirjams oldefar overlever. Forfatteren fortæller sin egen og slægtens historie via familiens stærke kvinders øjne.

Gennem slægtserindringerne løber tro og tvivl som to tråde, der er uløseligt forbundne. En fortid og en barndom med stærke jødiske bånd løber ud i en ungdom uden den store tiltro til tro. Mens hun er i 50'erne lader Mirjam sig døbe som kristen og finder en ny form for ro.

Min sjæls vandmærke er Mirjam Capelles stærke, poetiske og dybt personlige debut om at forlige sig med fortiden og være taknemmelig - trods alt. En fortælling om, hvordan forsoning er mulig og kan lede til nyt håb, selv når livet ser sort ud.